

P. VERGILI MARONIS

conciliis, et nos aliquod nomenque decusque
 gessimus. inuidia postquam pellacis Vlixī 90
 (haud ignota loquor) superis concessit ab oris,
 adfflictus uitam in tenebris luctuque trahebam
 et casum insontis mecum indignabar amici.
 nec tacui demens et me, fors si qua tulisset,
 si patrios umquam remeassem uictor ad Argos, 95
 promisi ultorem et uerbis odia aspera moui.
 hinc mihi prima mali labes, hinc semper Vlixes
 criminibus terrere nouis, hinc spargere uoces
 in uulgum ambiguas et quaerere conscius arma.
 nec requieuit enim, donec Calchante ministro— 100
 sed quid ego haec autem nequiquam ingrata reuoluo,
 quidue moror? si omnis uno ordine habetis Achiuos,
 idque audire sat est, iamdudum sumite poenas:
 hoc Ithacus uelit et magno mercentur Atridae.’
 Tum uero ardemus scitari et quaerere causas, 105
 ignari scelerum tantorum artisque Pelasgae.
 prosequitur pauitans et ficto pectore fatur:
 ‘Saepe fugam Danaī Troia cupiere relicta
 moliri et longo fessi discedere bello;
 fecissentque utinam! saepe illos aspera ponti 110
 interclusit hiems et terruit Auster euntis.
 praecipue cum iam hic trabibus contextus acernis
 staret equus, toto sonuerunt aethere nimbi.
 suspensi Eurypylum scitatum oracula Phoebi
 mittimus, isque adytis haec tristia dicta reportat: 115
 “sanguine placastis uentos et uirgine caesa,
 cum primum Iliacas, Danaī, uenistis ad oras;
 sanguine quaerendi reditus animaque litandum
 Argolica.” uulgi quae uox ut uenit ad auris,
 obstipuere animi gelidusque per ima cucurrit 120